

Ἡ ὑπό των αναγνωστών μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ σπορευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰς 4. Ἡ ἀυθαίρετος ὑπερτιμῆσις του παρὰ τῶν Ὑποπρακτορειῶν ἀπαγορεύεται.

Πολλοὶ ἀναγνώσται τῶν ἐπαρχιῶν μᾶς ρωτοῦν πῶς θὰ μπορέσουν νὰ ἀποκτήσουν τὰ βιβλία τῶν μηνιαίων ἐκδόσεων τοῦ «Μπουκέτου», τὰ ὁποῖα δὲν ἐπρόλαβαν νὰ προμηθευθοῦν. Γοῦς ἀπαντῶμεν ὅτι ἀρκεῖ νὰ μᾶς στείλουν 8 δραχμὰς εἰς γραμματόσημα δι' ἕκαστον βιβλίον καὶ νὰ τοὺς τὰ στείλωμεν ταχυδρομικῶς ἢ νὰ δώσουν παραγγελίαν εἰς τὸ ὑποπρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων «Σπύρος Γαγγάρης» τοῦ τόπου τῶν καὶ ἔτσι θὰ τὰ ἀποκτήσουν ἀσφαλῶς.

ΓΑΣΙΛΗ ΔΙΒΡΗ.— Μᾶς γράφετε στὸ συμπαθὲς γραμματάκι σας:

«Ἀγαπητό μου Μπουκέτο
Κι' ἐγὼ σὲ διαβάζω πάρα πολλὰ χρόνια καὶ τὰ περιοδικὰ σου τάχα δέσει εἰς βιβλία πολυτελῆ καὶ ἔχω στολίσει τὴν μικρὰν μου βιβλιοθήκην. Ἄλλοτε, στὰ ποῖο μικρὰ μου χρόνια ἐδημοσίευσαν κανένα τραγουδάκι. Τώρα ὁμως μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ἐέχασα καὶ πῶς ζῶ. Ἐν πάσει περιπτώσει ἐφ' ὅσον θεθαίωσ τὸ ἐγκρίνητε νὰ μοῦ δημοσιεύατε αὐτὴν τὴν Ἀκροστοιχίδα.

Εὐελπιστοῦσα ὅτι θὰ ἐγκριθῆ προσφέρω τὰ εὐχαριστήριά μου».

Ἄλλὰ ἡ ἀκροστιχίς σας εἶνε ἀτεχνή, δὲν εἶνε πετυχημένη. Ἐπὶ πλέον εἶνε προσωπική, ὅπως ὅλες φυσικὰ ἡ ἀκροστοιχίδες. Πάντως ἰδοὺ αὐτή:

«ΑΚΡΟΣΤΟΙΧΙΣ»

Π—ὦς πονῶ ὅταν σὲ θλέπω καὶ πονᾶς
Λ—γγελοῦδι μου ξανθὸ χαριτωμένο
Ν—ὰ μοῦ λὲς πῶς δὲν μπορεῖς, πῶς δὲν θαστᾶς
Α—λλο πειὰ καὶ εἶσ' ἀπελπισμένο.
Γ—ιατὶ τάχα καὶ ἐσὲ νὰ μὴ μπορῆ
Ι—σως λίγο ἡ καρδιά σου νὰ γελάσῃ
Ω—χι! γιατί;
Τ—ώραῖο πρόσωπο γιατί;
Η—το πὲς μου πεπρωμένο
Σ—τὰ τριάντα νὰ γεράσῃ;»

Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑΝ.— Ἐκ τῶν δύο ποιημάτων σας πλέον καλὸ τὸ «Τί κι' ἂν γελῶ», ποὺ ὅπως θὰ εἶδατε, δημοσιεύθηκε στὸ περασμένο φύλλο.

ΦΕΒΡΩΝΙΑΝ ΒΛΑΧΟΥ, Ἐνταῦθα.— Ἀργότερον τὸ «Μπουκέτο» θὰ ἐκδώσῃ καὶ τὸ μυθιστόρημα αὐτὸ καὶ ἄλλα ἐκλεκτὰ αἰσθηματικὰ μυθιστορήματα.

ΕΜΜ. Σ. ΣΑΒΒΑΤΗΝ, Κέρκυρα.— Τὸ διήγημά σας εἶνε ἐντελῶς ἀτεχνό, πρωτόλειον, χωρὶς τίποτε τὸ ἐξαιρετικόν, δυστυχῶς. Ἰδοὺ ἡ ἀρχὴ του:

Ο ΜΠΑΡΜΠΑ ΒΑΣΙΛΗΣ

«Ἦρθε ὁ Χειμόνας ἐξω θρέχη ἀκατάπαυτα, μερικοὶ ἐργάται ἔρχωνται ἀπὸ τὴν ἐργασία τους, ἄλλοι μουσκεμένοι ἄλλοι πάλυ

τοὺς θλέπης ξηπολιτοὺς, σὰν καταραμένοι ἀπὸ τὴ μοῖρα. Ἐνας γέρος ἔρχαιτε σκυφτὸς ἀκουμπόντας στὸ μαστοῦνι του, εἶναι καταμουσκεμένος, τὸ νερὸ τρέχει ἀπὸ τὸ καπέλο του μέσα στὴ πλάτη του, καὶ τὰ δάχτυλά του θγένουν ἐξω ἀπὸ τὰ παπούτσια του καὶ τριπῶνῃ μέσα στὴ ταβέρνα. Ἐκαλησπέρησαι ἐξεκρέμασε ἕνα σακούλη ποὺ εἶχε στὸν ὄμο του καὶ ἐκάθυσε σὲ μιὰ ἄκρη. Καλησπαίρα μπάρμπα Βασίλη τοῦ λένε μερικοὶ θαμόνες ποὺ κουτσοπίνουν κουβεντιάζοντας, ἕνας γιὰ νὰ τὸν πηράξει τοῦ λέει. Ἐ μπάρμπα Βασίλη πῶς ἐπίγαναι οἱ δουλιές σίμερα; Ὁ μπάρμπα Βασίλης εὐγάλε ἕναν ἀναστεναγμὸ καὶ δὲν ἀπάντησε, ἐκάθυσε λίγο σκευτικὸς καὶ ὅσᾶν νὰ ξηπουσε ἀπὸ ἕναν θαθὺ λιθαργο, εὐγάλε λίγα ξεροκόματα θρεγμένα ἀπὸ τὸ νερὸ καὶ ἄρχισε νὰ τρώῃ, ἕνας ἀπὸ τοὺς θαμῶνας τὸν φύλεψε ἕνα κρασί ὁ μπάρμπα Βασίλης χαιρέτησε στὴν ὑγεία του καὶ τὸ ἤπιε. Ἐμαὶ μοῦ ἐκίνησαν τὴν περιέργεια οἱ ἀναστεναγμοὶ του, ποὺ ἐκρηθάν πολὰ μηστια, ἐφῆγα ἀπὸ τὴ θέση μου καὶ ἐκάθησα κοντὰ του, ἦπα στὸ παιδί τῆς ταβέρνας νὰ μᾶς φέρῃ οὐὸ κρασιά, τὸ παιδί μᾶς τὰ ἔφερε, ἐπίναμε σηγὰ σηγὰ τὸ κρασί σηζιτώντας διάφορα ζητήματα. Κάπια στηγμὴ τὸν ρωτάω, γιὰτὶ μπάρμπα Βασίλη ἀναστενάζεις σοῦ συμβένη τίποτε; Ὅχι παιδί μου τίποτε τὸ σοβαρῶ τώρα, καὶ ἄρχισε νὰ μοῦ λέει: κ.τ.λ. κ.τ.λ.»

Δυστυχῶς, φίλε κύριε, τὰ διηγήματα, ὅπως καὶ τὰ ποιήματα, δὲν γράφονται εὐκόλως. Ἐνα διήγημα μάλιστα εἶνε πλέον δύσκολον ἀπὸ ἕνα ποίημα. Διαβάσατε Ἐλληνας διηγηματογράφους. Ὑπάρχουν συλλογὲς τῶν καλύτερων ἑλληνικῶν διηγημάτων. Διαβάσατε τις προσεκτικὰ νὰ δῆτε τί ἀκριβῶς εἶνε διήγημα, πῶς γράφεται κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Μ. ΚΑΡΑΜΑΛΗΝ.— Τὸ ποίημά σας ἀρκετὰ συγκινημένο, μὰ ὄχι ἀπολύτως ἐπιτυχὲς στὸ σύνολό του. Ἰδοὺ:

«ΣΤΗ ΛΑΜΨΙ ΠΟΥ ΕΣΒΥΣΕ»

Ω!... ἀγνή γεμάτη καλωσύνη ψυχὴ... γλυκιά μου Ὁ χάρος ἀπὸνα σὲ πῆρε ἀπὸ τὴν ἀγγαλιά μου. πρῶορα σὲ κράξαν τᾶσπλαχνα τᾶστέρια πίσω καλὴ μου... πῶς θέλεις τὸ χαμὸ σου νὰ θρινῆσω;

Θέλεις νὰ γράψω τραγούδια πονεμένα... γιὰ σένα; νάχουν γλυκόπικρο σκοπὸ, παθιάρικα θλιμμένα; θέλεις τὸ μνηματάκι σου μὲ ρόδα νὰ στολήσω; ζημπούλια, γιάσ... καρδιά μου ἀφῆσέ με νὰ μιλήσω. λιγόψυχη!... μὴν κλαῖς πρωτοῦ ἀρχήσω μὲ δάκρυα μιὰ στέρνα νὰ γεμήσω!...

Γράφετε πιὸ προσεκτικὰ στὸ ἐξῆς: Ἀποφεύγετε τίς μισὲς λέξεις. Δὲν τίς σηκώνει ἡ ποίησις, ὅπως π. χ. ὁ πεζὸς λόγος.

Μ. ΑΡΜΑΟΝ, Ἐνταῦθα.— Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰς ὑποδείξεις σας. Ὁ,τι ἔπρεπε ν' ἀντικατασταθῆ, ἀντικατεστάθη.

ΛΕΥΤΕΡΟΝ.— Τὸ ποιηματάκι σας ὄχι ἀπολύτως καλὸ.

ΣΤΑΘΗΝ, Πειραιᾶ.— Καὶ τὰ δικά σας τραγουδάκια ὄχι ἀπολύτως ἐπιτυχημένα. Πολὺ κοινὰ, δυστυχῶς.

Α. ΑΛΕΞΙΑΔΗΝ, Κων/πολιν.— Ἀπὸ τὰ δύο ποιήματά σας ἐνεκρίθη καὶ θὰ δημοσιευθῆ στὴν οἰκείαν στήλην τὸ μὲ τὸν τίτλο «Τὰ τεύχη». Τὸ ἄλλο πολὺ πρόχειρο. Ἡ «Σκέψεις» ὄχι ἐπιτυχῆς. Τὰ διηγήματα γιὰ νὰ δημοσιευθοῦν στὸ «Μπουκέτο» πρέπει νὰ εἶνε πολὺ καλὰ καὶ ὄχι πολὺ μεγάλα. Γιὰ τὸν Χωρέμιον Δραματικὸν Διαγωνισμόν δὲν γνωρίζομεν δυστυχῶς τίποτε.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β (Τηλ. 26-135)

ἱρυτής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

εὐθυντής: ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐσωτερικοῦ δι' ἕν ἔτος Δραχ. 200 Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6

Ἐξάμηνος » 100 Ἀμερικῆς » 7

καὶ δι' ὄλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκὸ ἔτησιὰ συνδρομὴ σελλι-

νια 30. Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνονται

πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΝ,

Ὁδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου δραχ. 4.

Ἐν Ἀμερικῇ, διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν ἡ Ἐταιρεία New York News Agency General P. O. Box 497, New York City, ἐκπροσωποῦμεν παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλφοπούλου.